

Nr 40.

Ankom till riksdagens kansli den 13 juni 1946 kl. 6 em.

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 251) om kommunalstyrelse på landet, m. m., såvitt propositionen hänvisats till bevillningsutskottet, jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 3 maj 1946 dagtecknad proposition, nr 261, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogade förslag till

1) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 251) om kommunalstyrelse på landet,

2) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 252) om kommunalstyrelse i stad,

3) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 259) om församlingsstyrelse,

4) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 20 juni 1924 (nr 349) om landsting,

5) förordning om upphävande av förordningen den 30 juni 1933 (nr 461) om ersättning för debitering och uppbörd av landstingsmedel,

6) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 15 juni 1935 (nr 337) om kommunalstyrelse i Stockholm,

7) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 260) om församlingsstyrelse i Stockholm,

8) lag om ändrad lydelse av 1 och 13 §§ lagen den 12 juni 1931 (nr 201) angående kyrkofullmäktige och kyrkonämnd i Göteborg,

9) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 13 juni 1919 (nr 293) om ordning och villkor för ändring i kommunal och ecklesiastik indelning,

10) lag angående ändrad lydelse av 37 och 39 §§ lagen den 26 november 1920 (nr 796) om val till riksdagen,

11) lag angående ändrad lydelse av 6 och 9 §§ kommunala vallagen den 6 juni 1930 (nr 253),

12) lag angående ändrad lydelse av 7 § 2 mom. lagen den 14 juni 1918 (nr 422) om fattigvården,

13) förordning angående ändring i förordningen den 31 december 1945 (nr 903) om utdebitering av tingshusmedel,

14) förordning om ändring i uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896),

15) förordning om tillägg till förordningen den 2 maj 1919 (nr 200) angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m.,

16) lag om ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till lagen den 31 december 1945 (nr 900) angående ändrad lydelse av 8, 14 och 16 §§ lagen den 28 september 1928 (nr 377) om skogsaccis, m. m.,

17) lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370),

18) förordning angående ändring i förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,

19) förordning om ändrad lydelse av 7 § förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet,

20) förordning om ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till förordningen den 31 december 1945 (nr 898) angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt,

21) förordning angående ändrad lydelse av 124 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379),

22) förordning om ändrad lydelse av 3 § samt 5 § 2 mom. förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter,

23) förordning angående upphävande av förordningen den 30 april 1943 (nr 205) om erkända skatteförmedlingskassor,

24) förordning angående upphävande av förordningen den 30 april 1943 (nr 206) om utskyldsbetalning genom erkända skatteförmedlingskassor,

25) lag angående ändrad lydelse av 7 och 21 §§ lagen den 14 juni 1917 (nr 380) om införsel i avlöning, pension eller livränta,

26) lag angående ändrad lydelse av 20 § konkurslagen,

27) lag angående ändrad lydelse av 19 § lagen den 17 juni 1916 (nr 235) om försäkring för olycksfall i arbete,

28) förordning om ändring i förordningen den 31 mars 1922 (nr 130) angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, samt

29) förordning angående ändrad lydelse av 10 § förordningen den 14 juni 1933 (nr 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet.

Propositionen har hänvisats, såvitt angår de under 1)—13) upptagna författningsförslagen till konstitutionsutskottet, såvitt angår de under 25)—28) upptagna författningsförslagen till lagutskott samt i övrigt till bevillningsutskottet.

Beträffande de till bevillningsutskottet hänvisade författningsförslagens lydelse hänvisas till utskottets hemställan.

Till utskottets behandling ha överlämnats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen:

1) de likalydande motionerna I: 345 av herr *Wehtje* m. fl. och II: 524 av herr *Wiberg* m. fl., vari hemställts, »att riksdagen för sin del måtte besluta, att stadgandet i övergångsbestämmelserna till det i propositionen nr 261 framlagda förslaget till förordning om ändring i uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896) under p. 4 b) måtte utgå»;

2) motionen II: 520 av herr *Janson* i Frändesta, vari hemställts, att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 261 måtte besluta sådana ändringar i förslaget till förordning om ändring av uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896), som överensstämde med de i motionen anförda synpunkterna;

3) motionen II: 522 av herr *Adolfsson*, vari hemställts, »a) att riksdagen måtte besluta, att då utmätningsman beslutar företa indrivning i inkomsttagares lön för underhållsbidrag, skall utmätningsmannen omedelbart underätta den lokala skattemyndigheten härom, varvid denna utan ytterligare anmaning skall besluta om den jämkning i löneavdraget, som indrivningens verkställande motiverar; b) att utskottet måtte utarbeta den lagtext, som ett bifall till yrkandet under a) kräver»; samt

4) motionen II: 525 av herr *Hagård*, vari hemställts, »att riksdagen vid behandlingen av proposition nr 261 måtte besluta, att det i stad med eget uppbördsverk må ankomma på magistraten att i samråd med drätselkammaren eller annan styrelse för uppbördsverket och med länsstyrelsens godkännande förordna om och i vad mån de hittillsvarande indrivningsbestämmelserna fortfarande skola tillämpas i fråga om ogulden skatt, som förfallit till betalning före den 1 januari 1947».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna.

Genom proposition nr 370 till 1945 års riksdag vid dess höstsession framlade Kungl. Maj:t förslag till

- 1) uppbördsförordning;
- 2) lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 3) förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt;
- 4) förordning om ändrad lydelse av 1 § förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet;
- 5) lag angående ändrad lydelse av 8, 14 och 16 §§ lagen den 28 september 1928 (nr 377) om skogsaccis;
- 6) förordning angående ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379);
- 7) förordning om ändrad lydelse av 11 § förordningen den 17 maj 1923 (nr 116) angående skatt för hundar;

- 8) förordning om utdebitering av tingshusmedel;
- 9) förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 16 december 1927 (nr 462) angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner;
- 10) lag om ändring i lagen den 16 oktober 1908 (nr 110 s. 1) angående lindring i främmande trosbekännares skattskyldighet till svenska kyrkan samt hennes prästerskap och betjäning;
- 11) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 251) om kommunalstyrelse på landet;
- 12) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 252) om kommunalstyrelse i stad;
- 13) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 259) om församlingsstyrelse;
- 14) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 20 juni 1924 (nr 349) om landsting;
- 15) förordning om upphävande av förordningen den 30 juni 1933 (nr 461) om ersättning för debitering och uppbörd av landstingsmedel;
- 16) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 15 juni 1935 (nr 337) om kommunalstyrelse i Stockholm;
- 17) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 6 juni 1930 (nr 260) om församlingsstyrelse i Stockholm;
- 18) lag om ändrad lydelse av 1 och 13 §§ lagen den 12 juni 1931 (nr 201) angående kyrkofullmäktige och kyrkonämnd i Göteborg;
- 19) lag angående ändring i vissa delar av lagen den 13 juni 1919 (nr 293) om ordning och villkor för ändring i kommunal och ecklesiastik indelning;
- 20) lag angående ändrad lydelse av 37 och 39 §§ lagen den 26 november 1920 (nr 796) om val till riksdagen;
- 21) lag angående ändrad lydelse av 6 och 9 §§ kommunala vallagen den 6 juni 1930 (nr 253); samt
- 22) lag angående ändrad lydelse av 7 § 2 mom. lagen den 14 juni 1918 (nr 422) om fattigvården.

Förenämnda förslag grundade sig å ett av 1944 års uppbördsberedning avgivet betänkande med förslag till omläggning av uppbördsförfarandet (SOU 1945: 27) jämte däröver avgivna remissyttranden.

I skrivelse den 20 december 1945 (nr 609) anmälde riksdagen, att riksdagen i överensstämmelse med bevillningsutskottets förslag (betänkande nr 65) antagit förslag till

- 1) uppbördsförordning;
- 2) lag om ändring i vissa delar av kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370);
- 3) förordning angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt;
- 4) förordning om ändrad lydelse av 1 § förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet;

5) lag angående ändrad lydelse av 8, 14 och 16 §§ lagen den 28 september 1928 (nr 377) om skogsaccis;

6) förordning angående ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379);

7) förordning om ändrad lydelse av 11 § förordningen den 17 maj 1923 (nr 116) angående skatt för hundar;

8) förordning om utdebitering av tingshusmedel;

9) förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 16 december 1927 (nr 462) angående understöd av skatteutjämningsmedel åt synnerligt skattetyngda kommuner; samt

10) lag om ändring i lagen den 16 oktober 1908 (nr 110 s. 1) angående lindring i främmande trosbekännares skattskyldighet till svenska kyrkan samt hennes prästerskap och betjäning.

I förenämnda skrivelse anhöll riksdagen därjämte, att Kungl. Maj:t ville *dels* snarast möjligt verkställa utredning och för riksdagen framlägga förslag till ändrade regler angående beskattning och utskyldsbetalning för sjömän, *dels ock* taga frågan om en komplettering av de vid förslaget till uppbördsförordning fogade övergångsbestämmelserna under övervägande samt, om så befundes påkallat, vid 1946 års riksdag framlägga förslag i ämnet.

Slutligen hemställde riksdagen i skrivelse den 20 december 1945 (nr 610) — i enlighet med konstitutionsutskottets i utlåtande nr 27 gjorda hemställan och med förklarande att förevarande proposition såvitt anginge de under 11) —22) upptagna författningsförslagen icke kunnat av riksdagen bifallas — att Kungl. Maj:t, med beaktande av de synpunkter som anförts av bevillningsutskottet rörande sättet för tilldelning av skatt till kommun, måtte för 1946 års riksdag framlägga nytt förslag till sådana ändringar i kommunallagarna m. fl. författningar som erfordrades för genomförande av uppbördsreformen.

På föredragning av chefen för socialdepartementet framlade Kungl. Maj:t vidare genom proposition nr 382 för 1945 års riksdag vid dess höstsession förslag till sådan utbyggnad och omläggning av uppbördsorganisationen, som nödvändiggjordes av det i förenämnda proposition nr 370 föreslagna uppbördsförfarandet.

I skrivelse den 19 december 1945 (nr 605) anmälde riksdagen sina beslut i anledning av nyssnämnda proposition. Dessa inneburo, att riksdagen i hudsak biföll propositionen.

I det statsrådsprotokoll, som fogats vid den nu förevarande *propositionen* nr 261, har departementschefen, efter att inledningsvis ha redogjort för berörda vid 1945 års riksdag fattade beslut i anledning av förenämnda propositioner nr 370 och 382, anført följande:

»Jag torde nu få på nytt anmäla frågan om ändringar i kommunallagarna jämte övriga, i det föregående omförmälda författningar av kommunallags natur. Vidare torde jag få anmäla fråga om ändring av övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen ävensom av vissa andra bestämmelser i samma förordning.

Såsom jag berörde i mitt anförande till statsrådsprotokollet över finans-
 ärenden den 19 oktober 1945 torde den beslutade omläggningen av upp-
 bördssystemet böra föranleda ändring jämväl av vissa andra författningar
 än de i det föregående omnämnda. Sålunda torde erfordras en reglering av
 de kollisionsfall, som inträffa då arbetsgivare har att på en gång verkställa
 löneavdrag enligt uppbördsförordningen och enligt införsellagen. Därjämte
 erfordras vissa följdändringar i lagen om försäkring för olycksfall i arbete
 m. fl. lagar. Uppbördsreformen bör vidare föranleda att lagstiftningen om
 erkända skatteförmedlingskassor upphäves. Slutligen torde uppbördsrefor-
 men böra föranleda ändrad lagstiftning rörande skattebefrielse för dödsbo.
 Även dessa frågor torde jag nu få anmäla.

Jag framhöll vidare i mitt nyssnämnda anförande till statsrådsprotokol-
 let, att uppbördsreformen borde föranleda ändring av gällande bestämmel-
 ser rörande förmånsrätt för skatt. Denna fråga kommer emellertid icke att
 i detta sammanhang upptagas till behandling. I stället torde frågan komma
 att vid ett senare tillfälle anmälas av chefen för justitiedepartementet.

Frågan om ändrade regler angående beskattning och utskyldsbetalning
 för sjömän är jag icke beredd att nu upptaga till behandling. Ej heller är
 jag f. n. beredd att taga ståndpunkt till frågan om de särskilda bestämmel-
 ser, som må vara erforderliga i syfte att bereda värnpliktiga längre gående
 anstånd med utskyldsbetalning än som följer av uppbördsförordningen.»

Rörande motiveringen i övrigt för de i propositionen framlagda författ-
 ningsförslagen, i vad desamma behandlats av bevillningsutskottet, tillåter sig
 utskottet hänvisa till det vid propositionen fogade statsrådsprotokollet. Redo-
 görelsen härutinnan återfinnes å nedan angivna sidor i propositionen, näm-
 ligen:

Vissa ändringar i uppbördsförordningen, s. 61—81.

Ändring i kommunalskattelagen, förordningen om statlig inkomst- och för-
 mögenhetsskatt samt förordningen om särskild skatt å förmögenhet, s. 81
 —87.

Ändring av övergångsbestämmelserna till förordningen den 31 december
 1945 (nr 898) angående ändring i vissa delar av förordningen om statlig in-
 komst- och förmögenhetsskatt, s. 87, 88.

Taxeringsförordningen, s. 88.

Förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsavgifter för sär-
 skilda förmåner och rättigheter, s. 88, 89.

Upphävande av förordningen den 30 april 1943 om erkända skatteförmed-
 lingskassor och förordningen samma dag om utskyldsbetalning genom er-
 kända skatteförmedlingskassor, s. 89.

Övriga författningar, s. 100.

Av motiveringen för de i ämnet väckta *motionerna* må här återgivas föl-
 jande.

I de likalydande motionerna I: 345 och II: 524 har framhållits bland an-
 nat, att det skulle leda till orimliga resultat att lägga de under punkt 4 b)

av övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen angivna förhållandena till grund för skatteskärpning, oaktat sådana åtgärder icke vidtagits, att punkt 3 bleve tillämplig. En skattskyldig, vilken under åren 1942—1944 ökat den dolda reserven i varulagret men åren 1945 och 1946 bibehöll den oförändrad, drabbades enligt förslaget av skatteskärpning. Ingen som helst hänsyn toges till huruvida lagret redan i bokslutet för år 1944 nedbringats till betryggande värde. Skatteskärpningen föresloges skola inträda även om en ytterligare nedskrivning skulle resultera i nollvärde eller i ett negativt värde. Rätteligen borde emellertid till grund för skatteskärpningen läggas icke variation i avskrivningsbeloppens storlek utan avvikelser från principerna för avskrivningarnas beräkning.

Om däremot en skattskyldig utan giltig anledning frånginge tidigare tillämpade principer för avskrivning å inventarier eller nedskrivning å lager, torde han icke kunna undgå att drabbas av skatteskärpning enligt bestämmelserna i punkt 3.

Vad anginge avsättningar till pensions- och personalstiftelser vore det felaktigt att hänföra dylika utgifter till »vinstreglerande dispositioner». Nämda avsättningar företogs icke för att »reglera vinsten» utan för att täcka kostnaderna för den skattskyldige faktiskt — ofta även juridiskt — åvilande förpliktelser. Särskilt orimligt vore det att påföra ett bolag, som nödgats minska sin skattefond och på grund härav under beskattningsåren 1945 och 1946 icke lagligen hade rätt att minska sin skattepliktiga inkomst genom avsättningar till pensionsstiftelser, en straffbeskattning av den anledningen, att bolaget trots detta förbud icke minskat inkomsten med dylika avsättningar. Under alla förhållanden måste en justering av de förslagna bestämmelserna i detta avseende vidtagas.

Om en skattskyldig under tidigare beskattningsår enligt försäkringstekniska eller andra grunder planerligt vidkänts utgifter för pensioneringsändamål men utan giltig anledning frånginge dessa principer under beskattningsåren 1945 och 1946, måste detta givetvis anses innebära en sådan åtgärd, att skatteplikt jämlikt punkt 3 inträdde.

Den i författningsrummet angivna skatteskärpningsgrunden avseende »andra vinstreglerande åtgärder» framstode såsom särskilt betänklig på grund av ovissheten om vad därmed åsyftades. Även de fall, på vilka detta stadgande kunde syfta, måste emellertid enligt motionärernas mening förutsättas erhålla en tillfredsställande reglering genom stadgandet under punkt 3.

Av det anförda torde framgå, att de under punkt 4 b) föreslagna bestämmelserna skulle föranleda skatteskärpning i sådana fall, då en sådan framstode såsom uppenbarligen oskäligen och för rättskänslan stötande, samt att för reglering av de däri åsyftade fall, då en skatteskärpning kunde anses befogad, särskilda bestämmelser utöver de under punkt 3 meddelade vore obehövliga.

I motionen II: 520 har anförts bland annat följande. Innebörden av det i punkt 3 andra stycket av övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen föreslagna stadgandet om jämkning i visst fall av det belopp som motsva-

rade normalt redovisad inkomst vore oviss. Beträffande inkomstuppskattningen vid krigskonjunkturbeskattningen kunde justering ske med hänsyn till nyskapade dolda reserver, för höga nedskrivningar och avskrivningar i övrigt, för höga avsättningar till olika ändamål eller andra vinstreglerande åtgärder, som vidtagits i större omfattning än som kunde anses normalt. Det ville förefalla riktigast och rättvisast att justera normalinkomsten med hänsyn till dessa åtgärder på ett sådant sätt, att en rättvisare jämförelse kunde åstadkommas. I annat fall komme beräkningen av inkomstökningen att bli olika, beroende på om en åtgärd enligt punkterna 4 a), b) och c) av förenämnda övergångsbestämmelser vidtagits eller icke.

Vid beräkningen av både normalinkomsten och beskattningsårets inkomst skulle enligt punkt 3 av övergångsbestämmelserna hänsyn tagas till den sammanräknade nettoinkomsten. Det syntes vara riktigare att vid denna jämförelse utgå ifrån redovisade återstående inkomster, då därigenom hänsyn komme att tagas till samtliga allmänna avdrag, t. ex. ökade pensionskostnader, höjda skatter, underskott i makes deklaration m. fl. omständigheter.

Enligt det föreslagna stadgandet i punkt 4 e) av övergångsbestämmelserna skulle skattebefrielsen icke gälla vid inkomstökning i anledning av att inkomstbelopp, som rätteligen vore hänförligt till ett tidigare beskattningsår, på grund av stadgandet i förordningen den 30 juni 1943 (nr 490) med särskilda bestämmelser angående taxering för inkomst av under år 1943 stormfälld skog upptagits som intäkt under år 1945 respektive år 1946 eller motsvarande räkenskapsår. Även i detta fall syntes ha bortsetts från att, i den mån avsättningen skett under något av åren 1943 eller 1944, dessa avsättningar hade påverkat den normalinkomst, som skulle ligga till grund för beräklandet av inkomstökningen. Vid en jämförelse mellan skattskyldiga, som icke företagit en sådan avsättning, och sådana, som verkställt avsättning, bleve bestämmelsen orättvis. Även i förevarande fall kunde därför finnas skäl för en justering av normalinkomsten.

I motionen II: 522 har till en början erinrats om att i en vid 1945 års riksdag väckt motion yrkats bl. a., att i uppbördsförordningen skulle införas bestämmelser om att inkomstbelopp, som blivit fastställt som erforderligt existensminimum för inkomsttagaren och dem, för vilka han vore försörjningspliktig, skulle vara skyddat mot löneavdrag eller införsel, samt att riksdagen skulle hos Kungl. Maj:t begära utredning och förslag för fastställande av vad som skulle vara att anse som existensminimum. Bevillningsutskottet hade i anledning härav uttalat, att utskottet förutsatte, att Kungl. Maj:t ägnade uppmärksamhet åt frågan om erforderligt existensminimum vid löneavdrag och införsel, vilken fråga särskilt under övergångstiden vore av stor betydelse. I motionen har vidare framhållits bland annat, att förevarande proposition innebure i vissa avseenden någon förbättring beträffande berörda fråga. Tillräcklig uppmärksamhet hade dock ej ägnats åt detta spörsmål, ty de sociala skadeverkningarna eliminerades endast i ringa mån av bestämmelsen om att vid prövning av fråga om jämkning i eller befrielse från löneavdrag skattemyndigheten skulle tillämpa samma normer som å

orten gällde vid bestämmande av det belopp, som vid införsel skulle förbehållas vederbörande. Trots det att icke ens täckning för existensminimum återstode skulle löneavdrag verkställas. I uppbördsförordningen stadgades visserligen, att lokal skattemyndighet skulle efter därom gjord ansökan från skattebetalaren kunna företa jämkning beträffande löneavdragets belopp eller helt befria skattebetalare från att erlägga löneavdrag. Utmättningsman borde emellertid vid beslut om införsel för underhållsbidrag omedelbart meddela den lokala skattemyndigheten härom, varefter denna skulle vara pliktig att omedelbart och utan anmaning föreskriva den jämkning i eller befrielse från löneavdraget, som myndigheten med hänsyn till ortens normer för existensminimum ansåge motiverad. Särskilt under det nya uppbördssystemets första tid torde många skattskyldiga ej känna till jämkningsmöjligheten. Men även i andra fall, då den skattskyldige kände till denna möjlighet, måste man räkna med en viss tidsutdräkt för jämkningsbeslutet. Under denna tid måste löneavdrag ske, trots att återstående inkomst icke ens täckte existensminimum.

I motionen II: 525 har anförts i huvudsak följande. Enligt förslaget skulle det i stad med magistrat från och med den 1 juli 1946 ankomma på utmättningsman att begära handräckning för uttagande av ogulden skatt, även sådan som förfallit till betalning före nämnda dag, ävensom att anmäla sådan skatt till avkortning och avskrivning samt att upprätta balanslängder däröver. Denna anordning medförde i viss mån ett tidsödande dubbelarbete. Stadsfogdens mellanställning i fråga om handräckningsskatterna förefölle omotiverad. Då detta arbete för varje år efter 1946 års utgång minskade, torde det väl icke vara anledning att för en begränsad tidrymd och under nuvarande personalbrist söka utbilda ny personal, då man på uppbördsverken hade tillgång till tränade biträden härför. Det vore ett städernas eget intresse, att reformen icke medförde onödiga utgifter. Bestämmelserna i fråga borde därför göras fakultativa på så sätt, att vederbörande städers egna organ finge träffa föranstaltningar om den inre organisationen beträffande uppbörden av före den 1 januari debiterade och förfallna såväl krono- som kommunalutskylder. Därest och i den mån vederbörande stad själv ansåge det ändamålsenligt, borde med indrivningen av de skatter, som påförts enligt den hittillsvarande uppbördsordningen, kunna förfaras på samma sätt som hittills, det vill säga denna uppgift borde under magistratens inseende och ansvar kunna fullgöras av en särskilt förordnad tjänsteman (kronokamrer). En sådan anordning borde förutsätta såväl medgivande av uppbördsverkets styrelse som godkännande av länsstyrelsen i länet.

Utskottets yttrande.

I yttrande över det genom propositionen framlagda förslaget till lag angående ändrad lydelse av 7 och 21 §§ lagen den 14 juni 1917 om införsel i avlöning, pension eller livränta hava två ledamöter av lagrådet bl. a. anmärkt, att betydande svårighet kunde uppkomma för den underhållsskyldige

att försörja sig och sin familj, om han försummade att i tid göra ansökan jämlikt 48 § 2 mom. uppbördsförordningen om befrielse från löneavdrag eller nedsatt löneavdrag, samt att det måste för gemene man framstå som formalism, att särskild ansökan hos skattemyndigheten erfordrades, då utmätningsmannen i samband med införselbeslutet föreskrivit att visst belopp av avlöning m. m. skulle förbehållas den underhållsskyldige och hans familj. Det syntes därför vara angeläget, att i detta hänseende infördes en ordning, som bättre tillgodosåge den underhållsskyldiges intresse. Olika möjligheter härtill erbjöde sig. En utväg vore, att det ålades utmätningsmannen att meddela underrättelse om sitt beslut till den lokala skattemyndigheten, vilken därefter hade att självant fatta ståndpunkt beträffande befrielse från eller minskning av löneavdraget till gäldande av skatt. Det borde ock övervägas att lösa frågan på det enkla sättet, att åt utmätningsmannens beslut angående reserverande av visst belopp för den underhållsskyldige tillades avgörande betydelse även beträffande löneavdrag enligt uppbördsförordningen. Båda dessa utvägar förutsatte ändring i nämnda förordning.

I anledning av vad nämnda ledamöter av lagrådet sålunda yttrat har departementschefen uttalat, att vad som anmärkts borde beaktas vid den översyn av bestämmelserna i uppbördsförordningen, som kunde antagas bliva erforderlig sedan det nya uppbördssystemet under någon tid varit i tillämpning och erfarenheter vunnits rörande dess verkningar. Emellertid komme departementschefen att med särskild uppmärksamhet följa utvecklingen, såvitt anginge nu berörda fråga.

I propositionen ha föreslagits bl. a. vissa ändringar i övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen. För att åstadkomma enhetlighet i tillämpningen av stadgandena om undantag från regeln om eftergift av skatt på grund av 1946 och 1947 års taxeringar, såvitt angår inkomstökning under år 1945 eller 1946 eller motsvarande räkenskapsår, har förordats att i författningen närmare angives vad som skall förstås dels med normalt utfallande inkomst, dels ock med inkomstökning av någon betydelse. Härvid torde enligt propositionen såsom normal inkomst lämpligen böra anses medeltalet av de sammanräknade (efter avdrag för underskott å förvärvskälla framkomna) nettoinkomsterna under åren 1942—1944 eller motsvarande räkenskapsår. Är det uppenbart, att detta medeltal icke motsvarar den normala inkomsten, bör dock skälig jämkning av beloppet ske. För att inkomstökningen skall föranleda beskattning torde vidare böra krävas, att den inkomstökning, som berott på åtgöranden av här avsett slag, för året i fråga uppgått till minst 1 000 kronor.

I propositionen har icke föreslagits ändring i det i de nuvarande övergångsbestämmelserna upptagna stadgandet, att skattebefrielse icke inträder i fråga om inkomstökning, som beror på åtgörande av den skattskyldige eller av juridisk person, i vilken den skattskyldige är delägare, i syfte att erhålla sådan befrielse eller på annan därmed jämförlig omständighet. Emellertid har föreslagits, att skatteeftergift icke heller skall erhållas i vissa fall,

då dylikt åtgörande icke kan anses föreligga. Sålunda har föreslagits, att skattebefrielse icke skall åtnjutas för inkomstökning, som motsvaras av en genom tidigare nedskrivning bildad, under beskattningsåret framkommen dold reserv. Vidare har förordats, att därest skattskyldig i samband med bokslutet för år 1945 eller 1946 eller motsvarande räkenskapsår icke vidtager vinstreglerande dispositioner i samma omfattning som i genomsnitt skett för åren 1942—1944 och den skattskyldige till följd härav redovisar merinkomst skatten för merinkomsten icke skall eftergivnas vare sig syfte att ernå skattebefrielse föreligger eller icke. Med vinstreglerande dispositioner förstås enligt propositionen nedskrivningar å omsättningstillgångar, avskrivningar å maskiner och andra inventarier, avsättningar till pensions- och personalstiftelser, inbetalningar för pensionsändamål samt andra likartade dispositioner. Departementschefen har uttalat att det berörda förfaringssättet i regel torde kunna anses såsom en åtgärd i syfte att ernå skattebefrielse och sålunda enligt huvudregeln föranleda att merinkomsten beskattades. Emellertid vore det icke tillfredsställande om skattskyldig skulle få skatteeftergift för merinkomsten i de fall då syfte att vinna skattelättnad icke kunde visas, såsom t. ex. då den skattskyldige redan tidigare till fullo utnyttjat föreliggande avskrivningsmöjligheter.

Därest en jordbrukare i samband med uppbördsreformens ikraftträdande verkställer omläggning av inkomstberäkningen från redovisning enligt konstantprincipen till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder och härvid, utan att redovisa ingående lager, upptager det utgående lagret till högt värde, uppkommer inkomstökning. I propositionen har föreslagits att skattebefrielse för berörda inkomstökning icke skall åtnjutas, oavsett om denna anses hava berott på åtgörande i syfte att bereda sig en skattelättnad i samband med uppbördsreformen eller icke.

Merinkomster av skogsbruk hava i propositionen icke ansetts böra beskattas i annat fall än då virkesförsäljningen kan antagas hava skett av skatteskal. Enligt propositionen torde så få anses vara fallet om t. ex. någon försäljer virke för framtida leverans men mot omedelbar likvid.

Enligt förordningen den 30 maj 1941 (nr 360) med särskilda bestämmelser beträffande taxering för inkomst under vissa år av ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg eller köpeskilling vid avyttring av fartyg samt förordningarna i samma ämne den 19 juni 1942 (nr 410), den 17 juni 1943 (nr 400), den 26 maj 1944 (nr 276) och den 8 juni 1945 (nr 295) äger skattskyldig fördela inkomst, som skolat taxeras visst år, å fem år eller uppåt beloppet såsom intäkt under visst eller vissa år inom femårsperioden. Enligt förordningen den 30 juni 1943 (nr 490) med särskilda bestämmelser angående taxering för inkomst av under år 1943 stormfälld skog och förordningen den 29 juni 1945 (nr 483) med särskilda bestämmelser angående taxering för inkomst av under år 1945 avyttrad brännved eller massaved m. m. gälla motsvarande bestämmelser med avseende å inkomst varom i nämnda förordningar är fråga. Departementschefen har uttalat, att det icke vore tillfredsställande om dylika belopp, i den mån de enligt vanliga regler skolat taxeras un-

der ett tidigare år, skulle utan begränsning kunna skattefritt (eller under tillgodonjutande av en betydande skattelättnad) uttagas under år 1945 respektive år 1946. I den mån inkomstökning förelåge under beskattningsåret 1945 eller 1946 borde sålunda, oavsett om den skattskyldige handlat i syfte att erhålla skattebefrielse eller icke, skatt erläggas för den del av merinkomsten som motsvarade det tidigare avsatta eller eljest till tidigare beskattningsår hänförliga, under beskattningsåret redovisade inkomstbeloppet.

I propositionen har förordats, att det i stad med magistrat från och med den 1 juli 1946 skall ankomma på utmätningsmannen att begära handräckning för uttagande av ogulden skatt, även sådan som förfallit till betalning före nämnda dag. Efter indrivning influten skatt, som utgöres av kronoutskylder, skall redovisas, i stad med egen uppbördsförvaltning till den lokala skattemyndigheten och i annan stad med magistrat till länsstyrelsen. Vad nyss sagts skall äga motsvarande tillämpning i fråga om anmälan till avkortning och avskrivning av sådan skatt och upprättande av balanslängd däröver.

I motion II: 522 har yrkats, att då utmätningsman beslutar företaga indrivning i inkomsttagares lön för underhållsbidrag utmätningsmannen omedelbart skall underrätta den lokala skattemyndigheten härom, varvid denna utan ytterligare anmaning skall besluta om den jämkning i löneavdraget, som indrivningens verkställande motiverar.

I motion II: 520 har hemställts, att vid bestämmande av skattepliktig inkomstökning enligt övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen hänsyn skall tagas icke blott till sammanräknad nettoinkomst utan även till samtliga allmänna avdrag och att således såsom normal inkomst skall anses medeltalet av de återstående inkomsterna under åren 1942—1944 eller motsvarande räkenskapsår. Vidare har i samma motion yrkats, att vid beräkning av normalinkomsten jämkning av nyssnämnda genomsnittsbelopp skall kunna ske huvudsakligen i överensstämmelse med de regler, som gällt vid fastställande av jämförelseinkomsten vid krigskonjunkturbeskattningen.

I de likalydande motionerna I: 345 och II: 524 har yrkats, att ur övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen måtte utgå det under punkt 4 b) föreslagna stadgandet rörande skattepliktig inkomstökning, som sammanhänger med att vinstreglerande åtgärder vidtagits i mindre omfattning för år 1945 eller 1946 än som i genomsnitt skett för åren 1942—1944.

I motion II: 525 har hemställts, att det i stad med egen uppbördsförvaltning må ankomma på magistraten att i samråd med drätselkammaren eller annan styrelse för uppbördsverket och med länsstyrelsens godkännande förordna om och i vad mån de hittillsvarande indrivningsbestämmelserna fortfarande skola tillämpas i fråga om ogulden skatt, som förfallit till betalning före den 1 januari 1947.

Utskottet.

I anledning av vad i motionen II: 522 anförts finner utskottet visserligen att olägenheter — särskilt vid övergången till det nya uppbördssystemet — stundom kunna uppkomma för de skattskyldiga, som förutom löneavdrag

skola vidkännas införsel i avlöning m. m., därav att enligt 48 § 2 mom. upp-
bördsförordningen befrielse från löneavdrag eller nedsättning av dylikt av-
drag kan ske först efter ansökan av den skattskyldige hos lokal skattemyndig-
het. Dyliga olägenheter kunna emellertid av samma anledning förorsakas
även skattskyldiga, i vilkas avlöning m. m. införsel icke beviljats. I sistnämnda
fall torde befrielse från löneavdrag eller nedsättning av sådant avdrag
icke kunna medgivas annorledes än efter ansökan av skattskyldig. Då
Kungl. Maj:t torde komma att ägna berörda fråga särskild uppmärksamhet,
finner utskottet motionen icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet vill i detta sammanhang påpeka, att svårigheter kunna uppstå
för sådana skattskyldiga, som vid övergången till det nya uppborrdssystemet
häfta för restförda utskylder. Utskottet förutsätter fördenskull, att Kungl.
Maj:t ägnar jämväl denna fråga uppmärksamhet.

Enligt de i propositionen föreslagna övergångsbestämmelserna skall, såsom
ovan nämnts, skattebefrielse icke erhållas för inkomstökning, som berott på
att dold reserv framtagits eller att nedskrivning eller avskrivning eller andra
vinstreglerande åtgärder ägt rum i mindre omfattning än som i genomsnitt
skett i räkenskaperna för åren 1942—1944. Beträffande beskattningen av
framtagna dolda reserver må erinras om att en förutsättning för den nu gäl-
lande vidsträckta rätten till nedskrivning och avskrivning varit att de dolda
reserver, som sålunda kunnat uppstå, förr eller senare skulle framkomma
till beskattning. Att dyliga dolda reserver skulle fritagas från beskattning
allenast av den anledningen, att de framtagits under år 1945 eller 1946,
finner utskottet icke böra ifrågakomma. Detta skulle enligt utskottets
mening innebära en orättvisa gentemot andra skattskyldiga, som framtaga
sina dolda reserver under år, då skattebefrielse icke äger rum. Vad angår
beskattningen till följd av att vinstreglerande åtgärder ägt rum i mindre om-
fattning än tidigare får utskottet framhålla, att en sådan beskattning torde
vara erforderlig för vinnande av likställighet mellan sådana skattskyldiga som
tidigare tillfullo utnyttjat sina avskrivningsmöjligheter och sådana skattskyldiga
som icke gjort detta. Utskottet anser sig fördenskull icke kunna till-
styrka bifall till det i de likalydande motionerna I: 345 och II: 524 fram-
ställda yrkandet.

Utskottet föreslår ändrad formulering av stadgandet under punkt 4 b) av
övergångsbestämmelserna för att dels utmärka, att fråga är om vinstregle-
rande åtgärder som godkänts vid taxering, dels ock förtydliga stadgandet.

Utskottet finner icke anledning till erinran mot det i propositionen fram-
lagda förslaget, att såsom normalinkomst vid bestämmande av skatteplik-
tig inkomstökning under år 1945 eller 1946 skall anses medeltalet av de sam-
manräknade nettoinkomsterna under åren 1942—1944 eller motsvarande
räkenskapsår. Med sammanräknad nettoinkomst avses givetvis vid taxering
fastställd sådan inkomst. Utskottet anser det därför icke erforderligt, att så-
som i motion II: 520 yrkats medeltalet av de åren 1942—1944 redovisade
återstående inkomsterna lägges till grund för beräkning av skattepliktig in-

komstökning. Skulle så ske, lär det icke kunna undvikas att en jämkning av de allmänna avdragen i vissa fall måste äga rum. Härigenom skulle för beskattningsmyndigheterna föranledas ökat arbete utan att i regel större rättvisa ernåddes vid beskattningen. Erinras må att enligt de vid krigskonjunkturebeskattningen gällande reglerna hänsyn icke tagits till andra allmänna avdrag än avdrag för förlust i förvärvskälla.

Enligt propositionen skall, därest medeltalet av de sammanräknade nettoinkomsterna under åren 1942—1944 eller motsvarande räkenskapsår uppenbarligen icke motsvarar den normala inkomsten, skälig jämkning av beloppet äga rum. Sådan jämkning bör enligt utskottets mening kunna ske om den genomsnittliga inkomsten under åren 1942—1944 till följd av ändrad omsättning i rörelse eller annan förvärvskälla avviker från vad som är att anse såsom normal inkomst. Jämkning bör dock icke ske därest avvikelser är mindre väsentliga. Anledning till jämkning kan sålunda föreligga t. ex. i det fall, att för ett exporterande företag den genomsnittliga inkomsten på grund av avspärrningen under kriget varit lägre under åren 1942—1944 än under tidigare år, då handelsutbytet icke hämmats av nämnda förhållande. Däremot bör i regel jämkning icke äga rum därför att genomsnittsinkomsten under åren 1942—1944 avviker från tidigare gängse normal inkomst av annan anledning än nyss sagts, exempelvis emedan under nämnda år nedskrivning eller avskrivning å tillgångar eller avsättning till pensions- eller personalstiftelse skett eller andra vinstreglerande åtgärder vidtagits i annan omfattning än som tidigare varit vanligt.

I ett särskilt fall torde emellertid jämkning böra ske i medeltalet av de sammanräknade nettoinkomsterna under åren 1942—1944, även om avvikelser mellan nämnda belopp och vad som är att betrakta såsom normal inkomst föranletts av annat förhållande än ändring i omsättning i rörelse eller annan förvärvskälla. Har — såsom i motion II: 520 berörts — genomsnittsinkomsten under de nämnda åren nedgått under belopp, som motsvarar den normala inkomsten, på grund därav att under dessa år eller något av dem större nedskrivning eller avskrivning å tillgångar för omsättning eller förbrukning i rörelse eller å rättighet till leverans av dylika tillgångar enligt ej fullgjort köpekontrakt eller å tillgångar för stadigvarande bruk ägt rum än normalt brukat ske, och har sålunda bildad dold reserv framkommit under år 1945 eller 1946, synes det skäligt att jämkning uppåt av genomsnittsinkomsten sker, så att den motsvarar den normala inkomsten. Dylik jämkning synes också böra ske i det fall, att inkomsten under åren 1942—1944 nedgått under normal nivå på grund av mera betydande nedskrivning av fordringar och det belopp, varmed fordringarna sålunda nedskrivits, helt eller delvis återvunnits under år 1945 eller 1946. Skulle i de nyssnämnda fallen jämkning icke medgivas, komme den skattskyldige att drabbas av skatt för merinkomst icke blott för belopp, som motsvarar den framkomna dolda reserven eller återvinningen av belopp, varmed fordran nedskrivits, utan även för belopp, varmed den ifrågavarande genomsnittsinkomsten understiger den normala inkomsten.

Om skattskyldig i nyss omförmälda fall dessutom har dolda reserver eller liknande dolda tillgångar, som bildats genom nedskrivning av tillgångar i bokslut för år före år 1942 eller motsvarande räkenskapsår, bör under år 1945 eller 1946 framkommen dold reserv eller liknande dold tillgång anses i första hand hänförlig till åren 1942—1944.

Har omsättning i rörelse ökat eller löntagare erhållit normal löneförhöjning, bör hänsyn till dylikt förhållande icke tagas genom jämkning av genomsnittsinkomsten utan därigenom, att av merinkomsten belopp, som motsvarar den sålunda ökade inkomsten, icke beskattas enligt övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen.

Därest en jordbrukare i samband med uppbördsreformens ikraftträdande omlägger sin inkomstberäkning från redovisning enligt kontantprincipen till redovisning enligt bokföringsmässiga grunder, skall enligt propositionen skatt utgå för inkomstökning, som är att hänföra till den sålunda verkställda omläggningen av inkomstberäkningen. Utskottet vill understryka, att inkomstökning, som är beroende på ökat skördeutfall eller eljest ökad omsättning i jordbruket, givetvis icke bör drabbas av skatt.

I propositionen har föreslagits, att merinkomst av skogsbruk under år 1945 eller 1946 skall beskattas endast då syfte att ernå skattebefrielse kan anses föreligga. Sådant syfte läser enligt uttalande av departementschefen förefinnas t. ex. om någon försäljer virke för framtida leverans men mot omedelbar likvid. Utskottet finner nämnda uttalande böra tolkas så att det ifrågasvarande syftet icke bör anses vara för handen om avverkningsrätt upplåtes och avverkning därefter sker inom tid som är på orten sedvanlig.

Merinkomst under år 1945 eller 1946 skall enligt propositionen beskattas därest densamma uppgår till minst 1 000 kronor och beror på omständighet som i punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen sägs. Beror merinkomsten på flera av i nyssnämnda författningsrum angivna omständigheter bör skattepliktig merinkomst anses föreligga om den merinkomst, som föranletts av dessa omständigheter, sammanlagt uppgår till minst 1 000 kronor. Å andra sidan torde vid fastställandet av skattepliktig inkomstökning hänsyn böra tagas till om för år 1945 eller 1946 nedskrivning eller avskrivning å tillgångar eller avsättning till pensions- eller personalstiftelse skett med större belopp eller eljest vinstreglerande åtgärder vidtagits i större omfattning än som i genomsnitt skett för åren 1942—1944. Vid beräkningen av inkomstökning bör därför reduktion ske med belopp motsvarande den ökade omfattning vari berörda vinstreglerande åtgärder vidtagits för år 1945 eller 1946 i förhållande till vad som skett i genomsnitt för åren 1942—1944.

Därest genom beslut av prövningsnämnd eller utslag av Kungl. Maj:t eller kammarrätten sådan ändring sker i den skattskyldiges taxering för inkomst under något av åren 1942—1944, att påföringen av skatt för inkomst som under punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen avses bör bestämmas till annat belopp än som skett, torde besvär med yrkande om härav föranledd ändring i påföringen av sådan skatt böra få

anföras hos prövningsnämnden eller, därest frågan om påföring av sådan skatt i annan ordning är föremål för prövning i högre instans, hos denna instans för att prövas i sammanhang med målet i övrigt.

Rätt att anföra besvär som i nästföregående stycke avses bör tillkomma den skattskyldige, därest han ej gjort sig skyldig till underlåtenhet, som avses i 39 § 1 mom. taxeringsförordningen, samt vederbörande taxeringsintendent. Beträffande tiden för besvärens ingivande och handläggningen av desamma bör vad som stadgas i 124 a § 1 mom. samma förordning äga motsvarande tillämpning.

Utskottet har uppmärksammat att skattskyldiga, vilka jämlikt punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen hava att erlægga skatt för inkomstökning, i vissa fall kunna komma att för belopp, motsvarande krigskonjunkturskattens grundbelopp, erlægga jämväl annan skatt för inkomst till staten. Detta kan enligt utskottets mening icke anses tillfredsställande, enär jämlikt krigskonjunkturbeskattningens grunder en ytterligare beskattning av krigskonjunkturskattens grundbelopp i princip icke skall förekomma. Den ifrågavarande dubbelbeskattningen torde enklast kunna förebyggas därigenom att i övergångsbestämmelserna införes ett stadgande enligt vilket skattskyldig, som år 1946 eller 1947 taxerats till krigskonjunkturskatt, icke skall för inkomstökning enligt punkterna 3 och 4 i övergångsbestämmelserna, i den mån sådan inkomstökning motsvaras av krigskonjunkturskattens grundbelopp, erlægga statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt annan skatt till staten, som må ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1947 respektive 1948.

Vid sådant förhållande bör skattskyldig, som kan antagas bliva påförd taxering till krigskonjunkturskatt, icke påföras skatt för inkomstökning varom nyss sagts förrän slutlig ställning tagits till frågan om påföring av taxering till krigskonjunkturskatt. Har den centrala krigskonjunkturskattenämnden medgivit uppskov med sistnämnda taxering, torde vid krigskonjunkturskattens beräkning hänsyn böra tagas till skatt, som kan hava påförts på grund av övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen, och reduktion av krigskonjunkturskattens grundbelopp sålunda ske enligt bestämmelsen i 9 § 2 mom. första stycket förordningen om krigskonjunkturskatt för år 1946.

Enligt 63 § kommunalskattelagen skall med avseende å beräkningen av det antal skattekronor och skatteören, i förhållande till vilket allmän kommunalskatt skall enligt 1 § samma lag utgöras, genom eftertaxering fastställd beskattningsbar inkomst vara likställd med annan beskattningsbar inkomst, som fastställts vid taxering det år, då eftertaxeringen skett. Nämnda stadgande innebär med andra ord, att vid eftertaxering visst år till kommunal inkomstskatt sådan skatt på grund av eftertaxeringen skall utgå efter samma utdebitering som gäller för påföring av skatt på grund av den taxering, som berörda år äsättes för inkomst under nästföregående år. Då all skatt till kommun och till tingslag, som nu uppbär sina utskylder i samband med kommunaluppbörden, på grund av 1946 och 1947 års taxeringar, avseende inkomst under åren 1945 och 1946 eller motsvarande räkenskapsår, eftergives, skola enligt propositionen kommun och tingslag varom här är fråga

icke fastställa särskild utdebitering för sådan skatt. Vad nyss sagts har, såvitt angår 1947 års taxering, motsvarande tillämpning i fråga om skatt till lands- ting och till tingslag, som nu uppbära sina utskylder i samband med krono- uppbörden. Sker år 1946 eller 1947 eftertaxering till kommunal inkomstskatt i de fall, då enligt det nyss anförda särskild utdebitering för sådan skatt på grund av taxering nämnda år icke fastställts, torde kommunal inkomstskatt på grund av eftertaxeringen böra påföras efter den utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1947 respektive 1948.

Utskottet finner hinder icke böra möta att, då särskilda organisatoriska förhållanden i stad med egen uppbördsförvaltning därtill föranleda, staden medgives rätt att efter den 1 juli 1946 ordna sitt indrivningsväsende, såvitt angår handräckning för uttagande av senast den 31 december 1946 förfallen ogulden skatt, anmälan till avkortning och avskrivning av sådan skatt samt upprättande av balanslängd däröver, på annat ändamålsenligt sätt än i punkt 9 fjärde stycket av övergångsbestämmelserna till uppbördsförordning- en sägs. Sålunda böra exempelvis berörda uppgifter i fråga om såväl krono- som kommunalutskylder kunna ankomma på kronokamreraren; ett annat alternativ är att nämnda uppgifter ankomma på kronokamreraren beträffande kronoutskylder och på magistraten beträffande kommunalutskylder. För att vinna enhetlighet i avgörandena torde det böra ankomma på Kungl. Maj:t att efter ansökan av magistraten och drätselkammaren samfällt i vederbö- rande stad medgiva att i staden indrivningsväsendet i berörda avseenden må ordnas på annat sätt än i övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen stadgas.

Härutöver har utskottet vidtagit viss rättelse i fjärde stycket under punkt 5 av övergångsbestämmelserna.

Utskottet förordar slutligen ändring av mera formell natur i den föreslagna bestämmelsen i 16 § fjärde stycket lagen om skogsaccis för att bringa denna i överensstämmelse med den av konstitutionsutskottet förordade lydelsen av motsvarande stadganden i kommunallagarna.

Vad i övrigt föreslagits i propositionen föranleder icke erinran från utskot- tets sida.

Utskottets hemställan.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 261, såvitt densamma hänvisats till bevillningsutskottet, icke kunnat oförändrad bifallas,

1) i anledning av motionen II: 520 av herr Janson i Frän- desta och motionen II: 525 av herr Hagård för sin del antaga följande såsom *utskottets förslag* betecknade

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

F ö r s l a g

till

**förordning om ändring i uppbördsförordningen
den 31 december 1945 (nr 896).**

Härigenom förordnas, att 1 §, 28 §, 30 §, 42 §, 47 §, 56 §, 61 §, 62 §, 89 § 2 mom., 103 § 1 mom. och 111 § uppbördsförordningen den 31 december 1945 samt övergångsbestämmelserna till samma förordning skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

1 §.

Med skatt förstås i denna förordning, där icke annat angives, ställig inkomst- och förmögenhetsskatt, särskild skatt å förmögenhet, utskiftningskatt, ersättningsskatt, allmän kommunalskatt, landstingsmedel, tingshusmedel, skogsaccis, skogsvårdsavgifter, pensionsavgifter enligt lagen om folkpensionering, olycksfallsförsäkringsavgifter, som avses i § 1 förordningen den 31 mars 1922 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete, ävensom annuiteter å avdikningslån och å förskott för avlösning av frälseräntor.

28 §.

Skatt skall — — — under uppbördstermin.

Uppbördsterminerna under uppbördsåret äro sex och infalla under tiden från och med den 6 till och med den 13 i månaderna mars, maj, juli, september, november och januari; dock att under sön- eller helgdag uppbörd förrättas endast i den utsträckning generalpoststyrelsen bestämmer. Skulle uppbördstermin med tillämpning av nyss angivna regel börja å sön- eller helgdag, skall uppbördsterminen i stället taga sin början å nästföljande vardag, därvid slutdagen i motsvarande mån förskjutes.

Kungl. Maj:t må om särskilda omständigheter därtill föranleda, efter generalpoststyrelsens hörande, föreskriva att uppbördstermin under viss månad skall infalla under annan tid än nyss sagts.

30 §.

Vid debitering av preliminär B-skatt skall iakttagas:

att pensionsavgift uträknas med tillämpning av 19 § lagen om folkpensionering, därvid iakttages att sådan avgift icke påföres någon för inkomstår före det, under vilket han fyller sjutton år, eller efter det, under vilket han fyllt sextiofem år;

att i — — — och tingslag.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

42 §.

Debetsedel å fastighetsskatt jämte annuiteter, varom i 1 § sägs, skall med tillhörande skatteanvisningar senast den 25 augusti under taxeringsåret samt debetsedel å annan slutlig skatt, i förekommande fall med därtill hörande skatteanvisningar för inbetalning av den kvarstående skatten, senast den 10 december under taxeringsåret med posten utan kostnad för den skattskyldige tillställas denne under adress, som är angiven i mantalslängd, taxeringslängd eller befolkningsregistret eller anmäls till den lokala skattemyndigheten.

Debetsedel, avseende — — — under inkomståret.

Debetsedel, som — — — före inkomståret.

Har skattskyldig — — — före inkomståret.

Har skattskyldig — — — och skattetabell.

47 §.

Då löneavdrag — — — till arbetsgivaren.

Tillträder arbetstagaren — — — anställningen tillträts.

Har i fall, då löneavdrag skall verkställas, debetsedel avseende preliminär skatt icke överlämnats till arbetsgivaren, skall löneavdrag verkställas med tjugufem procent eller, såvitt angår sjöman inskriven vid sjömanshus, med femton procent av det vid varje avlöningstillfälle utbetalade beloppet. Därest arbetstagaren åtnjuter jämväl naturaförmån varom i 8 § första stycket sägs, skall löneavdraget beräknas jämväl å naturaförmånens värde för den tid löneutbetalningen avser. Det belopp, som skall avdragas, avrundas till närmast lägre hela krontal.

Har arbetstagaren i fall, då löneavdrag för kvarstående skatt skall verkställas, icke till arbetsgivaren överlämnat debetsedel upptagande sådan skatt senast den 25 januari året näst efter taxeringsåret eller, om arbetstagaren först därefter tillträder anställning, senast fem dagar efter anställningens början, har arbetsgivaren att så snart ske kan göra anmälan härom hos den lokala skattemyndigheten i orten. Därest denna haft att utfärda debetsedel, skall myndigheten skyndsamt utfärda ny debetsedel och översända densamma till arbetsgivaren. I annat fall har myndigheten att skyndsamt lämna meddelande till den lokala skattemyndighet, som haft att utfärda debetsedel, och har sistnämnda myndighet att förfara på sätt nyss sagts. Ny debetsedel bör vara arbetsgivaren tillhanda senast före ingången av den månad, under vilken vederbörlig uppbördstermin infaller.

56 §.

Skattskyldig, vars skattebetalningsförmåga på grund av arbetslöshet eller sjukdom eller eljest oförvållat blivit nedsatt, må beviljas anstånd med erläggande av kvarstående eller tillkommande skatt, som förfaller till betalning under högst två av de uppbördsterminer, vilka utlöpa närmast efter det an-

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

sökan om anstånd gjorts. Anståndstiden må bestämmas till längst ett år efter utgången av den månad, varunder den första av nyssnämnda terminer infaller, dock att anstånd med erläggande av fastighetsskatt jämte annuiteter, varom i 1 § sägs, icke må beviljas för längre tid än att den i 17 kap. 6 § handelsbalken stadgade förmånsrätten för dylik skatt kan göras gällande.

61 §.

1 mom. Skatt, som — — — omförmält postgirokonto.

För skattskyldig — — — sådan skatt.

Inbetalning av skatt under uppbördstermin må ock kunna fullgöras sålunda, att skattebeloppet medelst girering överföres till postgirokontorets skatteavdelning. För att dylik inbetalning skall anses fullgjord under uppbördsterminen, skall försändelse innehållande girokort jämte skatteanvisning eller skatteanvisningar för uppbördsterminen ävensom, i sistnämnda fall, summerad förteckning i två exemplar över de olika skattebeloppen hava inkommit till postanstalt senast å terminens sista dag.

Arbetsgivare med flera än tjugufem arbetstagare äger att, förutom på sätt i första och tredje styckena sägs, inbetala arbetstagarnas under uppbördstermin förfallande skatt sålunda, att det sammanlagda skattebeloppet antingen medelst inbetalningskort eller girokort inbetalas eller överföres till postgirokontot för skatteavdelningen vid postkontor i residensstaden eller ock översändes till vederbörande penninginrättning; samtidigt skola skatteanvisningar för uppbördsterminen jämte summerad förteckning i två exemplar över de olika skattebeloppen insändas till skatteavdelningen eller penninginrättningen. För att sådan inbetalning skall anses verkställd under uppbördsterminen, skall försändelsen hava inkommit till postanstalt eller till penninginrättningen senast å terminens sista dag.

2 mom. Sker inbetalning av skatt med företeende av debetsedel, skall postanstalt eller penninginrättning frånskilja och behålla den skatteanvisning, enligt vilken betalningen erlägges, samt till den, som verkställer inbetalningen, återställa debetsedeln, kvitterad i överensstämmelse med anvisningar å densamma. Verkställes inbetalning samtidigt enligt minst tio debetsedlar, må i stället vid inbetalningen lämnas interimskvitto, upptagande namn och, om så erfordras, adress å den, som verkställer inbetalningen, samt debetsedlarnas antal och det belopp som sammanlagt erlägges. Snarast därefter skola debetsedlarna, vederbörligen kvitterade, mot återbekommande av interimskvittot återställas till den, som verkställt inbetalningen.

Har skatt inbetalats i den ordning, som i 1 mom. tredje eller fjärde stycket sägs, skall vederbörande skatteavdelning eller penninginrättning till den, som verkställt inbetalningen eller gireringen, översända särskilt kvitto beträffande varje skatteanvisning. Sådant kvitto skall fastsättas på debetsedeln av den skattskyldige eller, om kvittot avser skatt som inbetalats av arbetsgivare för arbetstagare, av arbetsgivaren.

Kvitto, meddelat — — — mot statsverket.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

3 mom. Då särskilda skäl därtill äro må Kungl. Maj:t, efter hörande av generalpoststyrelsen, medgiva att viss arbetsgivare eller viss grupp av arbetsgivare må inbetala skatt för arbetstagare eller att kvitto å erlagt skattebelopp må utfärdas i annan ordning än i 1 och 2 mom. sägs.

62 §.

Har skattskyldig — — — hundratal kronor.

Inbetalas skatt i den ordning, som i första stycket sägs, skall postanstalt förfara på sätt i 61 § 2 mom. första stycket sägs samt därjämte förse skatteanvisningen med frimärke till belopp, motsvarande den erlagda särskilda avgiften.

89 §.

2 mom. Har riksräkenskapsverket — — — erlagt belopp.

Envar, som eljest vinner nedsättning i eller befrielse från honom påförd slutlig eller tillkommande skatt, äger att genom länsstyrelsen i det län, där debiteringen skett, kostnadsfritt återbekomma vad han för mycket erlagt. Återbetalning av för mycket erlagd olycksfallsförsäkringsavgift skall dock ske genom riksförsäkringsanstalten.

Därest någon — — — avgiftens belopp.

103 §.

1 mom. Hörsammar icke skattskyldig anmaning att avlämna preliminär självdeklaration eller att fullständiga sådan deklaration, eller underlåter arbetsgivare eller — — — lämpligt vite.
Då fråga — — — sig förfallen.

111 §.

Om debitering, uppbörd, indrivning och redovisning av skatt i Stockholm skall gälla, utöver eller i stället för vad i denna förordning är stadgat, vad Kungl. Maj:t därom särskilt förordnar.

Denna förordning — — — års ingång.

Genom denna förordning upphävas uppbördsreglementet den 14 december 1917 (nr 838), restindrivningsförordningen den 13 november 1931 (nr 394) samt förordningen den 30 april 1943 (nr 207) om preskription av utskylder m. m., så ock vad eljest finnes stadgat stridande mot denna förordnings bestämmelser.

I samband med denna förordnings ikraftträdande, skall följande iakttagas:

- 1) Skattskyldig är, med de inskränkningar som följa av vad nedan under
- 2)—4) sägs, befriad från att erlagga:

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

A. av skatter, som skulle hava utgått på grund av 1946 års taxering,

a) halva beloppet av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, särskild skatt å förmögenhet och landstingsmedel samt halva beloppet av de tingshusmedel, som uppbäras i samband med kronouppbörd, därvid om brutet öretal uppkommer, det belopp som skall efterskänkas avrundas till närmast högre öretal,

b) allmän kommunalskatt samt tingshusmedel, som uppbäras i samband därmed,

dock att befrielsen icke skall gälla beträffande fastighetsskatt; samt

B. av skatter, som skulle hava utgått på grund av 1947 års taxering, statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, särskild skatt å förmögenhet, landstingsmedel, tingshusmedel samt allmän kommunalskatt, dock att befrielsen skall avse blott två tredjedelar av fastighetsskatten, därvid om brutet öretal uppkommer, det belopp som skall efterskänkas avrundas till närmast högre öretal.

2) Den under 1) stadgade befrielsen skall icke avse skatt, som på grund av eftertaxering år 1946 eller 1947 påföres för år 1945 eller tidigare år.

3) Har skattskyldig under år 1945 eller 1946 eller motsvarande räkenskapsår redovisat en sammanräknad nettoinkomst, som överstiger vad han normalt redovisar såsom inkomst, skall den under 1) stadgade skattebefrielsen icke avse den del av skatterna, som belöper på inkomstökningen, i den mån denna berott på åtgöranden av den skattskyldige eller av juridisk person, i vilken den skattskyldige är delägare, i syfte att erhålla befrielse från att erlagga skatt eller på annan därmed jämförlig omständighet; dock att vad nyss sagts skall gälla endast om den ifrågavarande inkomstökningen uppgår till minst 1 000 kronor. Å inkomstökningen skall vid tillämpning av förut angivna regel anses belöpa så stor del av skatterna, som motsvarar skillnaden mellan, å ena sidan, de å den beskattningsbara inkomsten eller det beskattningsbara beloppet i dess helhet belöpande skatterna och, å andra sidan, de skatter som skulle hava utgått därest ifrågavarande belopp icke ingått i inkomsten.

Vid tillämpning av bestämmelserna i föregående stycke skall såsom normalt redovisad inkomst anses medeltalet av de sammanräknade nettoinkomsterna under åren 1942—1944 eller motsvarande räkenskapsår, dock att, om detta medeltal uppenbarligen icke motsvarar den normala inkomsten, skälig jämkning av beloppet skall ske.

4) Vad ovan under 3) stadgats skall, ändå att inkomstökningen icke berott på åtgöranden som där sägs eller annan därmed jämförlig omständighet, äga motsvarande tillämpning beträffande

a) inkomstökning, som motsvaras av en genom tidigare nedskrivning bildad, under beskattningsåret framkommen dold reserv i lager av tillgångar, avsedda för omsättning eller förbrukning i rörelse, eller i rättighet till leverans av dylika tillgångar enligt ej fullgjort köpekontrakt eller i tillgångar för

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

stadigvarande bruk eller som motsvaras av återvinning av belopp, varmed fordran tidigare nedskrivits,

b) inkomstökning, som sammanhänger med att den skattskyldige i *räkenskaperna för ifrågavarande år verkställt* nedskrivning eller avskrivning å tillgångar eller *gjort* avsättning till pensions- eller personalstiftelse eller *vidtagit andra vinstreglerande åtgärder i mindre omfattning* än som i genomsnitt skett i *räkenskaperna för åren 1942—1944* eller motsvarande räkenskapsår,

b) inkomstökning som sammanhänger med att den skattskyldige *vid taxering för inkomst under ifrågavarande år åtnjutit avdrag för* nedskrivning eller avskrivning å tillgångar eller *för* avsättning till pensions- eller personalstiftelse eller *för andra utgifter av vinstreglerande verkan med mindre belopp* än som i genomsnitt skett *vid taxeringarna för inkomst under åren 1942—1944* eller motsvarande räkenskapsår,

c) inkomstökning, som motsvaras av realisationsvinst,

d) inkomstökning, som är att hänföra till verkställd omläggning av räkenskapsåret eller, såvitt angår inkomst av jordbruksfastighet, till verkställd omläggning av inkomstberäkningen till att ske enligt bokföringsmässiga grunder, samt

e) inkomstökning i anledning av att inkomstbelopp, som rätteligen är hänförligt till ett tidigare beskattningsår, upptagits som intäkt under år 1945 respektive år 1946 eller motsvarande räkenskapsår på grund av stadgandet i 28 § 2 mom. kommunalskattelagen eller på grund av stadgandena i någon av följande förordningar nämligen förordningen den 30 maj 1941 (nr 360) med särskilda bestämmelser beträffande taxering för inkomst under vissa år av ersättning på grund av försäkring för förlust av fartyg eller köpeskilling vid avyttring av fartyg, förordningarna i samma ämne den 19 juni 1942 (nr 410), den 17 juni 1943 (nr 400), den 26 maj 1944 (nr 276) och den 8 juni 1945 (nr 295), förordningen den 30 juni 1943 (nr 490) med särskilda bestämmelser angående taxering för inkomst av under år 1943 stormfälld skog samt förordningen den 29 juni 1945 (nr 483) med särskilda bestämmelser angående taxering för inkomst av under år 1945 avyttrad brännved eller massaved m. m.

5) Länsstyrelsen skall övervaka, att taxeringsnämnderna i samband med 1947 års taxering *dels* uppgöra förteckningar över sådana skattskyldiga, beträffande vilka det med hänsyn till innehållet av avgivna självdeklarationer eller eljest kan antagas, att skattskyldighet för inkomstökning under år 1946 eller motsvarande räkenskapsår kommer att föreligga jämligt stadgandena under 3) och 4), *dels ock* i erforderlig omfattning komplettera de motsvarande förteckningar, som av taxeringsnämnderna enligt särskilda bestämmelser uppgjorts i samband med 1946 års taxering.

Det skall ankomma på den prövningsnämnd, som har att pröva skattskyldigs taxering år 1946, respektive år 1947, att i samband med 1947 års taxering fastställa, om skattskyldig har att erlagga skatt jämligt stadgandena

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

under 3) och 4). Innan beslut härom fattas skall den skattskyldige beredas tillfälle yttra sig i ärendet. Om besvär över sådant beslut skall gälla vad i allmänhet är stadgat angående fullföljd av talan mot prövningsnämnds beslut.

Taxeringsintendent samt medlem av prövningsnämnd må jämväl efter utgången av taxeringsåret 1947 framställa yrkande angående påföring av skatt för inkomst, som under 3) och 4) avses. I fråga om yrkande angående påföring av skatt för inkomst, som nyss sagts, skall vad i 97 a § andra stycket samt 104 a § andra stycket taxeringsförordningen är stadgat icke äga tillämpning.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1946 eller 1947 ändras *eller påföres någon*, skall samtidigt vidtagas därav betingad ändring i fråga om påföring av skatt för inkomst som under 3) och 4) avses.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt för år 1946 eller 1947 ändras, skall samtidigt vidtagas därav betingad ändring i fråga om påföring av skatt för inkomst som under 3) och 4) avses.

Därest genom beslut av prövningsnämnd eller utslag av Kungl. Maj:t eller kammarrätten sådan ändring sker i den skattskyldiges taxering för inkomst under något av åren 1942—1944, att påföringen av skatt för inkomst som under 3) och 4) avses bör bestämmas till annat belopp än som skett, må besvär med yrkande om härav föranledd ändring i påföringen av sådan skatt anföras hos prövningsnämnden eller, därest frågan om påföring av sådan skatt i annan ordning är föremål för prövning i högre instans, hos denna instans för att prövas i sammanhang med målet i övrigt.

Rätt att anförda besvär som nu sagts tillkommer den skattskyldige, där han ej gjort sig skyldig till underlåtenhet, som avses i 39 § 1 mom. taxeringsförordningen, samt vederbörande taxeringsintendent. Beträffande tiden för besvärens ingivande och handläggningen av desamma skall 124 a § 1 mom. taxeringsförordningen äga motsvarande tillämpning.

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

6) För inkomst, som under 3) och 4) avses, skola utgå de skatter, vilka ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1947, respektive 1948. För sådan inkomst, hänförlig till år 1945 eller motsvarande räkenskapsår, skola statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, landstingsmedel och de tingshusmedel, vilka uppbäras i samband med kronouppbörden, utgå enligt den skatteprocent, respektive den kommunala utdebitering, som gäller för skatt på grund av 1946 års taxering, samt kommunal inkomstskatt enligt den kommunala utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1947. Skatt för dylik inkomst, vilken är hänförlig till år 1946 eller motsvarande räkenskapsår, skall utgöras efter den statliga skatteprocent och den kommunala utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1948.

Skatt, som under 3) och 4) avses, skall för inkomst, hänförlig till år 1945 eller motsvarande räkenskapsår, reduceras med hälften av i nämnda skatt ingående statlig inkomst- och förmögenhetsskatt, landstingsmedel och tingshusmedel, dock att reduktion med avseende å tingshusmedel skall ske endast om dessa medel uppbäras i samband med kronouppbörden.

Har skattskyldig år 1946 eller 1947 taxerats till krigskonjunkturskatt, skall för inkomst, som under 3) och 4) avses, i den mån denna motsvarar krigskonjunkturskattens grundbelopp, påföring icke ske av statlig inkomst- och förmögenhetsskatt samt annan skatt till staten, som må ingå i preliminär skatt för inkomst under år 1947 respektive 1948.

Därest efter anförda besvär eller eljest taxering till krigskonjunkturskatt för år 1946 eller 1947 ändras eller påföres någon, skall samtidigt vidtagas därav betingad ändring i påföringen av skatt för inkomst, som under 3) och 4) avses.

Lokal skattemyndighet har att med motsvarande tillämpning av bestämmelserna i 32 § bestämma, under vilka uppbördsterminer under uppbördsåret 1948—1949 uppbörd skall ske av skatt som i nästföregående båda stycken avses. Har skattskyldig att erlagga sådan skatt för inkomstökning under såväl år 1945 som år 1946 (motsvarande räkenskapsår) äger lokal skattemyndighet bestämma att uppbörd, såvitt angår skatt för inkomstökning under det senare året, må ske under uppbördsterminer under uppbördsåret 1949—1950.

7) Utskylder ävensom annuiteter å avdikningslån, som skola upptagas å kronodebetsedel för år 1946, skola i sin helhet erläggas under första uppbördsterminen eller å första uppbördsstämman. Fastighetsskatt, som påföres

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

på grund av 1946 och 1947 års taxeringar, skall erläggas under uppbörds-terminerna i mars, maj och juli månader år 1947, respektive under uppbörds-terminen i mars månad år 1948. Under sistnämnda uppbördstermin år 1948 skola jämväl erläggas annuiteter, varom i 1 § förmäles. Debetsedel å fastighetsskatt respektive å fastighetsskatt jämte nyssnämnda annuiteter skall med tillhörande skatteanvisningar tillställas skattskyldig senast den 25 februari 1947 respektive 1948.

8) Skatt, som påföres på grund av eftertaxering, verkställd under år 1946, skall förfalla till betalning under en eller flera uppbördsterminer under uppbördsåret 1947—1948. Lokal skattemyndighet bestämmer, under vilken eller vilka uppbördsterminer skatten sålunda skall förfalla till betalning. Därvid skola tillämpas enahanda grunder, som enligt 32 § gälla för skatt som där avses.

8) *Därest kommunal inkomstskatt och sådana tingshusmedel, vilka uppbäras i samband med kommunaluppbörden, påföras på grund av eftertaxering, verkställd under år 1946, skola nämnda utskylder utgå enligt den kommunala utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1947. Kommunal inkomstskatt, landstingsmedel och tingshusmedel, som påföras på grund av eftertaxering, verkställd under år 1947, skola utgöras efter den kommunala utdebitering, som gäller för preliminär skatt för inkomståret 1948.*

Skatt, som påföres på grund av eftertaxering, verkställd under år 1946, skall förfalla till betalning under en eller flera uppbördsterminer under uppbördsåret 1947—1948. Lokal skattemyndighet bestämmer, under vilken eller vilka uppbördsterminer skatten sålunda skall förfalla till betalning. Därvid skola tillämpas enahanda grunder, som enligt 32 § gälla för skatt som där avses.

9) Äldre bestämmelser skola fortfarande äga tillämpning i fråga om skatt, som förfallit till betalning före den 1 januari 1947. Äldre bestämmelser skola likaledes i tillämpliga delar gälla i fråga om debitering och uppbörd av skogsaccis, som påföres på grund av taxering eller eftertaxering år 1946 och förfaller till betalning efter den 31 december 1946.

Vid tillämpning av vad nyss sagts skall följande iakttagas.

De åtgärder, som erfordras för debitering av den skatt, som förfaller till betalning vid uppbördsterminen eller uppbördsstämman för uppbörd av kronoutskylder i november 1946, skola från och med den 1 juli nämnda år vidtagas av lokal skattemyndighet. I stad med egen uppbördsförvaltning skall ifrågavarande myndighet ombesörja jämväl uppbörd av nämnda skatt, dock att magistrat skall fullgöra de uppgifter, som enligt § 13 uppbördsreglemen-

*(Kungl. Maj:ts förslag)**(Utskottets förslag.)*

tet ankomma å densamma. I stad med magistrat, som tillhör fögderi, skall uppbörd av nyss omförmälda skatt verkställas genom postverkets försorg.

I stad med magistrat skall det från och med den 1 juli 1946 ankomma på utmätningsmannen att begära handräckning för uttagande av ogulden skatt. Efter indrivning influten skatt, som utgöres av kronoutskylder, skall redovisas, i stad med egen uppbördsförvaltning till den lokala skattemyndigheten och i annan stad med magistrat till länsstyrelsen. Vad nyss sagts skall äga motsvarande tillämpning beträffande anmälan till avkortning och avskrivning av sådan skatt och upprättande av balanslängd däröver.

Då särskilda skäl därtill äro äger Kungl. Maj:t, efter ansökan av magistraten och drätselkammaren, medgiva att det i stad med egen uppbördsförvaltning må ankomma på annan myndighet i staden än utmätningsman att i fråga om senast den 31 december 1946 förfallen ogulden skatt ombesörja handräckning, anmälan till avkortning och avskrivning samt upprättande av balanslängd.

10) Under år — — — hela krontal.

11) Skattskyldig eller — — — lokala skattemyndigheten.

12) De ytterligare — — — av Kungl. Maj:t.

2) antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning om tillägg till förordningen den 2 maj 1919 (nr 200) angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m.

Härigenom förordnas, att till förordningen den 2 maj 1919 angående rätt till ränta vid restitution av utskylder m. m.¹ skall fogas följande tillägg:

Vad sålunda stadgats gäller ej med avseende å återbetalning av utskylder och avgifter, som uppbäras på sätt i uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896) är stadgat.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1947.

Genom denna förordning upphäves förordningen den 2 april 1937 (nr 98) om tillägg till förordningen den 2 maj 1919, nr 200, dock att äldre bestämmelser alltjämt skola gälla beträffande pensionsavgift, som förfallit till betalning före den 1 januari 1947.

¹ Senaste lydelse se 1937: 98.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

3) för sin del antaga följande såsom *utskottets förslag* be-
tecknade

F ö r s l a g

till

lag om ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till lagen den 31 december 1945 (nr 900) angående ändrad lydelse av 8, 14 och 16 §§ lagen den 28 september 1928 (nr 377) om skogsaccis, m. m.

Härigenom förordnas

dels att övergångsbestämmelserna till lagen den 31 december 1945 angående ändrad lydelse av 8, 14 och 16 §§ lagen den 28 september 1928 (nr 377) om skogsaccis skola hava följande ändrade lydelse:

»Denna lag träder i kraft den 1 januari 1947.

I samband med denna lags ikraftträdande skall, förutom vad i övergångsbestämmelserna till uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896) stadgas, iakttagas att bestämmelsen i 16 § tredje stycket icke äger tillämpning i fråga om skogsaccis som påföres på grund av taxering eller eftertaxering år 1946 och förfaller till betalning efter 1946 års utgång.»

dels ock att 16 § lagen den 28 september 1928 (nr 377) om skogsaccis¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

16 §.

Sedan skattesatsen — — — skattemyndighet härom.

Om debitering — — — i uppbördsförordningen.

Kommun, församling, skoldistrikt och särskilt fattigvårdssamhälle äga av statsverket uppbära den skogsaccis, som debiteras enligt bestämmelserna i denna lag.

Belopp, som — — — 15 november. *Belopp, som vid ingången av ett år utgör kommuns, församlings, skoldistrikts eller särskilt fattigvårdssamhälles fordran hos statsverket skall länsstyrelsen under samma år utanordna till kommunalnämnden eller drätselkammaren med en fjärdedel å var och en av dagarna den 15 februari, den 15 maj, den 15 augusti och den 15 november.*

Länsstyrelsen skall — — — Kungl. Maj:t.

I fråga om ikraftträdandet av denna lag skola, såvitt angår ändringen i 16 §, gälla enahanda bestämmelser som enligt vad ovan stadgats skola gälla med avseende å lagen den 31 december 1945, nr 900.

¹ Senaste lydelse se 1945:900.

*(Kungl. Maj:ts förslag.)**(Utskottets förslag.)*

4) för sin del antaga följande

F ö r s l a g

till

lag om ändring i kommunalskattelagen den 28 september 1928 (nr 370).

Härigenom förordnas, att 15 § 2 mom. och 55 § kommunalskattelagen den 28 september 1928¹ ävensom anvisningarna till sistnämnda paragraf¹ skola upphöra att gälla samt att 75 § 1 och 2 mom. samma lag¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

75 §.

1 mom. Har här i riket bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering för inkomst enligt denna lag erlægga kvarstående eller tillkommande skatt under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, äger beskattningsnämnd, där ömmande omständigheter äro för handen, att efter framställning från dödsboet medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt. Befrielse som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.

Framställning som avses i första stycket skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

2 mom. Har här i riket bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att erlægga fastighetsskatt under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, äger beskattningsnämnd, där behållningen i boet efter den avlidne ej överstigit 40 000 kronor och synnerligen ömmande omständigheter äro för handen, att efter framställning från dödsboet medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt. Befrielse som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det taxeringsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom.

Framställning som avses i första stycket skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1947. I fråga om skattskyldig, som avlidit före nämnda dag, samt dödsbo efter sådan skattskyldig skola äldre bestämmelser fortfarande äga tillämpning.

¹ Senaste lydelse se 1940:137.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

5) antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning angående ändring i förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas, att 23 § förordningen den 28 september 1928 om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt¹ skall upphöra att gälla samt att 24 § 1 mom. samma förordning¹ skall erhålla följande ändrade lydelse.

24 §.

1 mom. Har här i riket bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering för inkomst eller förmögenhet enligt denna förordning erlagga kvarstående eller tillkommande skatt under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, äger beskattningsnämnd, där ömmande omständigheter äro för handen, att efter framställning från dödsboet medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt. Befrielse som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.

Framställning som avses i första stycket skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1947. I fråga om skattskyldig, som avlidit före nämnda dag, samt dödsbo efter sådan skattskyldig skola äldre bestämmelser fortfarande äga tillämpning.

---

¹ Senaste lydelse se 1940: 138.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

6) antaga följande

Förslag

till

förordning om ändrad lydelse av 7 § förordningen den 17 juni 1938 (nr 370) om särskild skatt å förmögenhet.

Härigenom förordnas, att 7 § förordningen den 17 juni 1938 om särskild skatt å förmögenhet¹ skall erhålla följande ändrade lydelse.

7 §.

Har här i riket bosatt skattskyldig avlidit och efterlämnat bodelägare, som vid hans frånfälle varit beroende av honom för sin försörjning, och har dödsboet att på grund av taxering för förmögenhet enligt denna förordning erlagga kvarstående eller tillkommande skatt under uppbördstermin, som äger rum eller avslutas efter dödsfallet, äger beskattningsnämnd, där ömmande omständigheter äro för handen, att efter framställning från dödsboet medgiva befrielse från erläggande helt eller delvis av nämnda skatt. Befrielse som nyss sagts må avse skatt, som påförts den avlidne eller, såvitt angår det beskattningsår varunder dödsfallet inträffade, oskift dödsbo efter honom. Befrielse må dock icke avse skatt, som påförts på grund av eftertaxering och som rätteligen skolat erläggas under uppbördstermin, vilken ägt rum före dödsfallet.

Framställning som avses i första stycket skall avlämnas senast under andra kalenderåret efter dödsåret.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1947. I fråga om skattskyldig, som avlidit före nämnda dag, samt dödsbo efter sådan skattskyldig skola äldre bestämmelser fortfarande äga tillämpning.

---

¹ Senaste lydelse se 1940:139.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

7) antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning om ändrad lydelse av övergångsbestämmelserna till förordningen den 31 december 1945 (nr 898) angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt.

Härigenom förordnas, att övergångsbestämmelserna till förordningen den 31 december 1945 angående ändring i vissa delar av förordningen den 28 september 1928 (nr 373) om statlig inkomst- och förmögenhetsskatt skola erhålla följande ändrade lydelse.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1947; dock att bestämmelsen i 20 § skall träda i kraft den 1 januari 1946.

I samband med denna förordnings ikraftträdande skall följande iakttagas:

1) I fråga om eftertaxering för år 1946 eller tidigare år skola äldre bestämmelser fortfarande gälla.

2) Bestämmelserna i 2, 4 och 6 §§ i deras äldre lydelse skola alltjämt äga tillämpning i fråga om skatt, som erlagts eller erlägges på grund av 1946 eller tidigare års taxeringar.

3) I fråga om skatt, som påföres på grund av 1946 års taxering, skall 20 § i dess äldre lydelse fortfarande gälla.

4) Vid 1948 års taxering äger skattskyldig åtnjuta avdrag för allmänna skatter med belopp, som motsvarar vad den skattskyldige under det beskattningsår, för vilket taxering sker under år 1947, här i riket erlagt såsom sådan skatt, med undantag av kronoutskylder.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

8) för sin del antaga följande såsom utskottets förslag be-
tecknade

Förslag

till

förordning angående ändrad lydelse av 124 § 1 mom. taxeringsför- ordningen den 28 september 1928 (nr 379).

Härigenom förordnas, att 124 § 1 mom. taxeringsförordningen den 28 sep-
tember 1928¹ skall erhålla ändrad lydelse på sätt nedan angives.

124 §.

1 mom. Besvär enligt 123 § skola, skriftligen avfattade, ingivas till läns-
styrelsen i det län, där den överklagade taxeringsåtgärden företagits, eller,
i motsvarande fall som i 119 § andra stycket avses, till den mellankommunala
prövningsnämnden. Besvären skola ingivas, av skattskyldig inom natt och år
efter det han erhållit debetsedel å slutlig eller tillkommande skatt i anledning
av den taxering, varom fråga är, och av annan klagande före utgången av
kalenderåret näst efter taxeringsåret.

Försummas något — — — motsvarande tillämpning.

Avse besvären det fall, att taxeringsvärde åsatts fastighet å mer än en ort
eller att skattskyldig blivit taxerad för samma inkomst eller förmögenhet eller
för samma virke å mer än en ort, och har vederbörande erhållit debetsedlar
å slutlig eller tillkommande skatt därför å olika tider, räknas besvärstiden
från den senaste tidpunkten.

---

*Denna förordning träder i kraft
den 1 januari 1947, dock att äldre
bestämmelser alltjämt skola äga till-
lämpning i fråga om besvär avseende
utskylder, som förfallit till betalning
före nämnda dag.*

---

¹ Senaste lydelse se 1943:855.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

9) antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning om ändrad lydelse av 3 § samt 5 § 2 mom. förordningen den 23 oktober 1908 (nr 128) angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter.

Härigenom förordnas, att 3 § samt 5 § 2 mom. förordningen den 23 oktober 1908 angående bevillningsavgifter för särskilda förmåner och rättigheter¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt nedan anges.

3 §.

Utlänning eller sådan i utlandet bosatt svensk undersåte, som icke har att under året erlægga kommunal inkomstskatt, skall, då han reser omkring i landet och för egen eller, såsom utskickad, för annans räkning till inledande av handel, med eller utan varuprov, bjuder ut eller slutar handel om utländska varor att framdeles från utlandet levereras, vid ankomsten till riket till närmaste magistrat avlämna skriftlig uppgift, huru länge han ämnar här kvarstanna, samt därvid för rättigheten att idka dylik handel förskottsvis erlægga en avgift av etthundra kronor för den första tidrymden av trettio på varandra följande dagar, räknade från och med den dag avgiften erlægges, evad han vill under hela denna tidrymd eller blott en del därav begagna sig av rättigheten, och, om verksamheten utan avbrott fortsättes utöver de första trettio dagarna, av femtio kronor för varje i omedelbar anslutning därtill kommande tidrymd av femton dagar, vilka avgifter skola antingen för längre tid på en gång eller för minst den tidrymd, för vilken vid inbetalandet avgift, enligt vad nyss är sagt, lägst må erläggas, inbetalas till magistrat inom det län, där han vid betalningstiden sig uppehåller; skolande kvittenset å den erlagda avgiften, vilket uttryckligen bör angiva sista dagen i den tidrymd, för vilken avgift blivit erlagd, vara meddelat å tryckta blanketter, som, efter vederbörliga rekvisitioner, böra av statskontoret Kungl. Maj:ts befallningshavande tillsändas, för att magistraterna tillhandahållas, och vilka blanketter, som skola lyda dels å etthundra och dels å femtio kronor, böra innehålla erinran om behörigt iakttagande av vad gällande författningar i avseende å dylik handel stadga.

Den utlänning — — — blivit begången.

Där i — — — erforderliga föreskrifter.

Vad i denna paragraf är stadgat angående magistrat skall beträffande Stockholm avse poliskamreraren.

¹ Senaste lydelse av 3 § se 1935: 308 och av 5 § 2 mom. se 1924: 100.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

5 §.

2 mom. Redovisning för de enligt föreskriften i 3 § från statskontoret Kungl. Maj:ts befallningshavande tillsända kvittensblanketter skall av Kungl. Maj:ts befallningshavande till statskontoret avgivas för varje budgetår senast den 15 nästföljande augusti; skolande av magistrat eller, i Stockholm, av poliskamreraren redovisning för de från Kungl. Maj:ts befallningshavande mottagna kvittensblanketter före den 15 juli avgivas till Kungl. Maj:ts befallningshavande, som har att foga densamma vid sin redovisning till statskontoret. Detta ämbetsverk avlämnar samtliga redovisningshandlingar till riksräkenskapsverket.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1946, dock att 5 § 2 mom. i dess äldre lydelse alltjämt skall äga tillämpning i fråga om redovisning, som skall avgivas för budgetåret 1945/46.

---

10) för sin del antaga följande

F ö r s l a g

till

förordning angående upphävande av förordningen den 30 april 1943 (nr 205) om erkända skatteförmedlingskassor.

Härigenom förordnas, att förordningen den 30 april 1943 om erkända skatteförmedlingskassor skall upphöra att gälla med utgången av år 1946. Förordningen skall dock alltjämt äga tillämpning i den mån fråga är om betalning av utskylder, med vilkas erläggande skattskyldig vid sistnämnda tidpunkt åtnjuter anstånd enligt förordningen om utskyldsbetalning genom erkända skatteförmedlingskassor. Från och med den 1 januari 1947 skall emellertid arbetsgivare icke vara skyldig att vid utbetalning av lön eller pension eller vid annan periodisk utbetalning verkställa avdrag med belopp, som enligt för sådan skattskyldig fastställd inbetalningsplan skall till kassan inbetalas.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

11) för sin del antaga följande

F ö r s l a g

till

**förordning angående upphävande av förordningen den 30 april 1943
(nr 206) om utskyldsbetalning genom erkända
skatteförmedlingskassor.**

Härigenom förordnas, att förordningen den 30 april 1943 om utskyldsbetalning genom erkända skatteförmedlingskassor skall upphöra att gälla med utgången av år 1946. Förordningen skall dock alltjämt äga tillämpning i fråga om betalning av utskylder, med vilkas erläggande skattskyldig åtnjuter anstånd vid sistnämnda tidpunkt. Efter utgången av år 1946 må emellertid beslut icke meddelas om ytterligare anstånd för skattskyldig som i föregående punkt avses.

12) för sin del antaga följande

F ö r s l a g

till

**förordning angående ändrad lydelse av 10 § förordningen den 14
juni 1933 (nr 357) om åsättande i vissa fall av särskilt uppskatt-
ningsvärde å fastighet.**

Härigenom förordnas, att 10 § förordningen den 14 juni 1933 om åsättande i vissa fall av särskilt uppskattningsvärde å fastighet¹ skall erhålla följande ändrade lydelse.

10 §.

Överståthållarämbetet och — — — hos nämnden.

Beslutet skall, utom vad angår Stockholm, genom utdrag av liggaren utan dröjsmål meddelas den lokala skattemyndigheten, som antecknar det preliminära taxeringsvärdet och dagen för beslutet i tillgängligt exemplar av den

¹ Senaste lydelse se 1943: 858.

(Kungl. Maj:ts förslag.)

(Utskottets förslag.)

senast upprättade fastighetslängden. Sådan anteckning göres i fastighetslängdens anteckningskolumn å rad, där fastighetens gällande taxeringsvärde finnes infört.

Underrättelse om — — — 15 februari.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1946.

B) att följande motioner, nämligen:
de likalydande motionerna I: 345 av herr Wehtje m. fl.
och II: 524 av herr Wiberg m. fl.,
motionen II: 520 av herr Janson i Frändesta,
motionen II: 522 av herr Adolfsson samt
motionen II: 525 av herr Hagård
måtte, i den mån de icke kunna anses besvarade genom
vad utskottet ovan anfört och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 13 juni 1946.

På bevillningsutskottets vägnar:

A. J. BÄRG.

Närvarande:

från första kammaren: herrar *Johan Bärq, Elon Andersson*, Wahlmark, Velande, friherre De Geer, Frans Ericson, Wehtje*, Robert Berg, Ramberg* och *Rosander* samt

från andra kammaren: herrar *Lövgren, Hagberg* i Malmö, *Björklund, Hammarlund, Sandberg, Karlsson* i Grängesberg, *Henriksson*, Andersson* i Dunker*, *Olofsson* i Höganäs och *Bladh*.

---

*) Icke närvarit vid justering av betänkandet.

Reservationer:

I) av herrar *Elon Andersson, Velander, Wehtje, Hagberg* i Malmö, *Sandberg* och *Henriksson*, vilka anfört följande:

»Enligt det av utskottet återgivna uttalandet i förevarande proposition förstås med vinstreglerande dispositioner nedskrivningar å omsättningstillgångar, avskrivningar å maskiner och andra inventarier, avsättningar till pensions- och personalstiftelser, inbetalningar för pensionsändamål samt andra likartade dispositioner.

Vi anse för vår del, att i utskottets betänkande bort komma till uttryck, att åtgärder av ifrågavarande slag icke på sätt departementschefen synes anse regelmässigt kunna betecknas såsom vinstreglerande dispositioner. Vad särskilt angår avskrivningar å maskiner och inventarier samt inbetalningar för pensionsändamål är denna karakteristik verklighetsfrämmande.

De av utskottet tillstyrkta skatteskärpande bestämmelserna under punkt 4 b) skjuta enligt vår mening över målet, och de till grund för detta författningsrum liggande taxeringstekniska konstruktionerna böttna ytterst i att begreppet 'vinstreglerande dispositioner' givits en alltför vidsträckt innebörd.

På sätt departementschefen anfört torde det i författningsrummet åsyftade förfarandet i regel kunna anses såsom en åtgärd i syfte att ernå skattebefrielse och sålunda enligt huvudregeln föranleda att merinkomsten beskattas. Så bör enligt vår mening vara fallet, då tidigare tillämpade *principer* för avskrivningar och övriga åtgärder av ifrågavarande slag utan skälig anledning frångås.

Utskottet anser emellertid i likhet med Kungl. Maj:t en beskattning även i de övriga fall som i punkt 4 b) avses vara erforderlig av den anledningen att likställighet anses böra vinnas mellan sådana skattskyldiga som tidigare tillfullo utnyttjat sina avskrivningsmöjligheter och sådana skattskyldiga som icke gjort detta. Om avskrivningar och andra vid inkomstberäkningen avgående poster *trots att tidigare i förevarande avseende tillämpade principer följas* i ett eller annat fall skulle minskas just under de 'skattefria åren', måste detta emellertid ha sin grund i rena tillfälligheter och lagstiftningen i övrigt stadgar icke skatteskärpning på grundval av därmed jämförbara tillfälligheter exempelvis försäljning av skog i större eller mindre omfattning, bättre eller sämre tillgång till arbete för en löntagare etc. Rörelseidkarna sättas i detta avseende enligt förslaget i en icke motiverad särställning. Särskilt betänklig framstår skatteskärpningen i sådana fall, då den grundas därpå, att den skattskyldige lojalt följt myndigheters och organisationers anvisningar att iakttaga moderation vid beräkningarna av avskrivningarna och av denna anledning underlåtit att *öka* sina reserver i varulager och inventarier, liksom ock då ett bolag, som jämlikt förordningen den 22 mars 1946 (nr 78)

under beskattningsåren 1945 och 1946 icke lagligen har rätt att minska sin skattepliktiga inkomst genom avsättningar till pensionsstiftelser, drabbas av straffbeskattning av den anledningen, att bolaget trots detta förbud icke minskat inkomsten med dylika avsättningar.

De under punkt 4 b) föreslagna bestämmelserna föranleda således skatte-skärpning i åtskilliga fall, då en sådan icke enligt vår mening är befogad, och för reglering av de i nämnda författningsrum åsyftade fall, då skärpning kan anses böra ifrågakomma, äro särskilda bestämmelser utöver de under punkt 3 meddelade icke behöfliga. Vi ha därför ansett, att utskottet bort hemställa, att punkt 4 b) måtte utgå.

På grund av vad sålunda anförts få vi hemställa,

A) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 261, såvitt densamma hänvisats till bevillningsutskottet, icke kunnat oförändrad bifallas,

1) i anledning av de likalydande motionerna I: 345 av herr Wehtje m. fl. och II: 524 av herr Wiberg m. fl. ävensom motionen II: 520 av herr Janson i Frändesta och motionen II: 525 av herr Hagård för sin del antaga det vid bevillningsutskottets betänkande nr 40 fogade, såsom *utskottets förslag* betecknade förslaget till förordning om ändring i uppbördsförordningen den 31 december 1945 (nr 896) med den ändringen att punkt 4 av övergångsbestämmelserna erhåller följande lydelse:

Vad ovan — — — (= utskottet) — — — tidigare nedskrivits,

b) inkomstökning, som motsvaras av realisationsvinst,

c) inkomstökning, som — — — (= punkt 4 d) i utskottets förslag) — — — grunder, samt

d) inkomstökning i — — — (= punkt 4 e) i utskottets förslag) — — — massaved m. m.; samt

2) antaga följande — — — (= utskottet s. 27 rad 25 uppfifrån—s. 37 rad 6 uppfifrån) — — — 1 juli 1946.

B) att följande motioner nämligen motionen II: 520 av herr Janson i Frändesta, motionen II: 522 av herr Adolfsson samt motionen II: 525 av herr Hagård

måtte, i den mån de icke kunna anses besvarade genom vad utskottet ovan anført och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd; ävensom

II) av friherre De Geer.